

Вікторія Ігорівна БОНДАРЕНКО

*(Харківський національний університет
внутрішніх справ, м. Харків)*

**ТОРГІВЛЯ ЛЮДЬМИ В УМОВАХ ВІЙНИ В УКРАЇНІ ЯК КРИМІНОЛОГІЧНИЙ
ФЕНОМЕН**

*Стаття присвячена формуванню кримінологічного уявлення про феномен, прояви торгівлі людьми в умовах російсько-української війни. Встановлено узалежнення інтенсивності відтворення цих кримінальних практик від фактору міграції та посилення вразливості осіб, які переміщуються всередині країни та закордон. Виділено та надано характеристику двом функціональним сегментам торгівлі людьми в умовах війни: ординарному та воєнно-контекстуальному. Наголошено, що нагальною лишається потреба в удосконаленні чинного законодавства про кримінальну відповідальність і практику його застосування щодо правильної кваліфікації і розслідування відповідних діянь як злочинів проти людяності (*de legeferenda*) та геноциду. Актуальною є проблема виявлення та розслідування фактів торгівлі людьми та тимчасово окупованих територіях України, а також військовополоненими.*

Ключові слова: торгівля людьми, війна, злочинність, протидія злочинності, воєнний злочин, злочин проти людяності, геноцид, міграція.

Постановка проблеми. Відповідно до ст. 3 Конституції України, людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю. Права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави. Держава відповідає перед людиною за свою діяльність. Утвердження і забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави¹.

Водночас розв'язана росією агресивна війна проти України постала

---

¹ Конституція України : Закон України від 28.06.1996 р. № 254к/96-ВР. URL : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр> (дата звернення: 15.03.2024).

справжнім викликом для нашої держави у збереженні свого суверенітету, територіальної цілісності, засад демократичності, правового, соціального, ліберально-гуманістичного вектору розвитку. Справжнім потрясінням для ціннісного фундаменту європейської цивілізації стали агресивні дії одного із суб'єктів міжнародного права, поєднані з ними численні, масові порушення прав і свобод людини, вчинення воєнних і пов'язаних з ними злочинів. Війна вплинула на всю конфігурацію життєустрою в Україні, а також істотним чином змінила криміногенну обстановку й на Європейському континенті загалом. Однією з проблем, яка традиційно вважалася ординарною, однак вельми гострою для транзитивних суспільств, в тому числі й українського, і контури якої було видозмінено під впливом війни є торгівля людьми. Огидні та вкрай небезпечні та організовані кримінальні практики уречевлення людей, поводження з ними як з предметами мінової вартості, в умовах війни зберегли свою стійкість, живучість. Розширилась географія цієї злочинності. Мільйони громадян України, переважно жінок та дітей, які, рятуючись від війни, змушені були вдатися до внутрішньої і зовнішньої (закордонної) міграції, опинившись у вразливому, віктимному становищі¹.

Кримінально-правові та кримінологічні проблеми протидії торгівлі людьми потрапляли до фокусу уваги О. М. Бандурки, В. І. Борисова, О. Ю. Бусол, В. О. Глушкова, В. В. Голіни, В. М. Дрьоміна, Я. Г. Лизогуба, О. М. Литвинова, В. А. Ліпкана, М. І. Мельника, А. М. Орлеана, Ю. В. Орлова, Є. Л. Стрельцова, В. О. Тулякова, П. Л. Фріса, О. Ю. Шостко та ін. Разом з тим, визнаючи суттєвий внесок означеної плеяди вчених у вирішення низки теоретичних і прикладних задач протидії торгівлі людьми, не можна не звернути увагу, що абсолютна більшість з них не поширювались на дослідження особливого воєнного контексту відтворення цих кримінальних правопорушень і на відповідну специфіку кримінологічної діяльності органів та підрозділів Національної поліції. Тому варто констатувати наявність вільних зон наукового пошуку, які потребують заповнення.

Мета статті – сформулювати кримінологічне розуміння феномену торгівлі людьми в Україні в умовах війни, визначити його виміри, що вимагають специфікації кримінально-превентивних заходів.

Виклад основного матеріалу. Торгівля людьми – здійснення незаконної угоди, об'єктом якої є людина, а так само вербування, переміщення, переховування, передача або одержання людини, вчинені з метою експлуатації, у тому числі сексуальної, з використанням обману, шахрайства, шантажу, уразливого стану людини або із застосуванням чи погрозою застосування насильства, з використанням службового становища або матеріальної чи іншої залежності від іншої особи, що відповідно до КК України визнаються злочином (ст. 1 Закону України «Про протидію торгівлі

---

¹ Бондаренко В. І. Торгівля людьми в умовах війни в Україні як об'єкт кримінологічного аналізу // Законодавчі аспекти протидії особливо небезпечним злочинам в Україні : Матер. міжнар. наук.-практ. круглого столу (14-15 березня 2024 року, м. Київ). Київ : Алерта, 2024. С. 107.

людьми¹). Торгівля людьми – глобальна проблема, яка охоплює всі країни світу. Для її подолання держави-члени ООН та неурядові організації щороку докладають значних зусиль в різних напрямках запобігання та протидії злочинності².

Разом з тим, війна накладає істотний відбиток на всю соціальну матерію, на весь соціальний устрій, інститути, усталені інституціональні практики. Не є виключенням й торгівля людьми, яка окремі ординарних своїх форм і проявів, набуває яскраво вираженого контекстуального характеру. Останній зумовлений підвищенням вразливості громадян як через міграцію (і внутрішню, і зовнішню), так і через потрапляння під окупацію.

За оцінками Агентства ООН у справах біженців, з початку війни 24 лютого понад 5,5 млн осіб втекли з України, шукаючи притулку в сусідніх країнах, переважно в Польщі, Угорщині, Молдові, Румунії та Словаччині, і понад 7,7 мільйона були внутрішньо переміщені. Масштаби руйнувань і жертв серед цивільного населення, спричинені війною, призвели до однієї з найбільших європейських гуманітарних криз останнім часом. За оцінками ЮНІСЕФ, від війни в Україні постраждали не менше ніж 7,5 млн дітей. Оскільки чоловікам у віці від 18 до 60 років не дозволяється виїжджати з країни, за кордоном шукають захисту переважно жінки та діти. Завдяки активізації Директиви про тимчасовий захист, яка надає негайний захист та права тим, хто прибуває до Європейського Союзу (ЄС) з України, в українців практично немає стимулів звертатися за допомогою до незаконних перевізників мігрантів. Однак жінки й діти, особливо без супроводу, все ще піддаються великому ризику насильства і зловживань, включно з торгівлею людьми, контрабандою та незаконним усиновленням³. Фактично ще до війни українці при перевезеннях в ЄС часто ставали жертвами торгівлі людьми, здійсненої злочинними мережами, що діяли між Україною, країнами Європи та Центральної Азії. Крім того, велика кількість дітей-сиріт та дітей, народжених від сурогатних матерів в Україні, яких не забрали батьки, також стикаються з підвищеним ризиком викрадення або примусового усиновлення. Через масове переміщення й хаос також очікується збільшення кількості зниклих дітей, торгівлі людьми⁴.

Окрім того контекст збройного конфлікту специфікував феномен торгівлі людьми, додавши до нього політичне забарвлення. Зокрема, за даними Департаменту міграційної поліції з тимчасово окупованих територій до російської федерації представниками країни-агресора

¹ Про протидію торгівлі людьми: Закон України від 20.09.2011 р. № 3739-VI. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/Laws/show/3739-17#Text> (дата звернення: 17.03.2024).

² Березняк В. С. Функції та принципи інституту екстрадиції: поняття і ознаки. *Науковий вісник Академії муніципального управління. Серія «Право»*. 2014. Вип. 2. С. 321.

³ Бондаренко В. І. Торгівля людьми в умовах війни в Україні як об'єкт кримінологічного аналізу // Законодавчі аспекти протидії особливо небезпечним злочинам в Україні : Матер. міжнар. наук.-практ. круглого столу (14-15 березня 2024 року, м. Київ). Київ : Алерта, 2024. С. 108.

⁴ Менцелопулу М. Віна Росії проти України : ризик торгівлі людьми / Дослідницька служба Європарламенту. URL: [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/ATAG/2022/729410/EPRS_ATA\(2022\)729410_XL.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/ATAG/2022/729410/EPRS_ATA(2022)729410_XL.pdf).

вивезено близько 20 тис. дітей. Достеменно ж кількість дорослих, незаконно переміщених (в тому числі й з установ виконання покарань, які опинилися в окупації) наразі невідома, але є значною. Певна річ, вказаний контекст змушує ставити питання про кваліфікацію подібних дій як воєнних злочинів, порушень законів і звичаїв війни. Однак навіть побіжного аналізу міжнародної гуманітарної конвенційної бази достатньо, аби виявити істотні прогалини у вітчизняному кримінальному законодавстві, які унеможливають адекватну кваліфікацію відповідної категорії діянь. Останні далеко не завжди відповідають змісту воєнного злочину, підпадають під категорію «злочини проти людяності» (за міжнародним кримінальним правом), які наразі не мають спеціального кримінально-правового регулювання в Україні. Існуючі прогалини, а також недоліки у правозастосовній практиці слід усувати задля забезпечення ефективного захисту прав людей, запобігання вчиненню щодо них злочинів торгівлі людьми.

Задля розгортання системного, стратегічно обґрунтованого, цілісного комплексу цілеспрямованої протидії торгівлі людьми в Україні в умовах війни, пропонуємо до наукового обігу, а також використання у практичній кримінологічній, юрисдикційній діяльності *широке розуміння феномену торгівлі людьми в умовах війни*, що включає в себе:

1) **ординарний сегмент торгівлі людьми**, ознаки складів яких передбачені ст. 149 КК України. В тому числі він охоплюється і тими діяннями, які вчиняються щодо громадян України, які виїжджають закордон, рятуючись від війни. Звернімо увагу, що за офіційними статистичними даними Офіса Генерального прокурора тільки за 2022 рік було зареєстровано 133 кримінальні правопорушення, передбачених ст. 149 КК України (з них: ч. 1 – 9 кримінальних правопорушень; ч. 2 – 76; ч. 3 – 48). У 2023 році – вже 147 випадків: ч. 1 – 22 кримінальних правопорушень; ч. 2 – 100; ч. 3 – 25. Як можна пересвідчитись, динаміка є несприятливою. Ба більше: заважаючи на підвищену латентність цих кримінальних правопорушень, є підстави вважати, що дійсний їх стан набагато більш гострий з тенденцією до ускладнення.

Окрім цього у наукових дослідженнях небезпідставно звертається увага на те, що особи, які перебувають на тимчасово окупованих територіях, також нерідко стають жертвами торгівлі людьми¹. Найуразливішою категорією осіб, котрі більш всього підвернені даному правопорушенню є: незаміжні жінки, самотні матері, розлучені особи, молодь, діти вулиці, діти-сироти, вихідці з неблагополучних сімей, сільське населення, внутрішньо переміщені особи, іноземні громадяни трудові мігранти, особи, які зазнали насильства, у тому числі сексуального, бідні, малозабезпечені особи, особи з

---

¹ Прібиткова Н. О. Протидія торгівлі людьми в умовах воєнного стану у розрізі міжнародної співпраці // Modern Problems of Science, Education and Society : Proceedings of IV International Scientific and Practical Conference (Kyiv, Ukraine; 19-21 June 2023). Kyiv, 2023. С. 1220. URL: <https://sci-conf.com.ua/wp-content/uploads/2023/06/MODERN-PROBLEMS-OF-SCIENCE-EDUCATION-AND-SOCIETY-19-21.06.23.pdf>.

проблемами психічного здоров'я¹;

2) **воєнно-контекстуальний сегмент** торгівлі людьми, який з функціональної та юридико-догматичної точок зору є бінарним та у свою розпадається на два види кримінальних практик:

а) *конвенційно-протиправна торгівля людьми* як порушення законів і звичаїв війни (*міжнародний злочин*, передбачений ст. 438 КК України).

Принагідно зауважимо, що одним з компонентів реалізації злочинної політики країни-агресора на тимчасово окупованих територіях України є, вочевидь, зміна їх демографічного складу. Реалізація цієї політики, відтак, супроводжується переміщенням населення як на добровільній основі, під різними, в тому числі й маніпулятивними, пропагандистськими приводами, так і шляхом обману, примусу. У категоріях міжнародного гуманітарного права йдеться щонайменше про відповідні воєнні злочини або ж про злочини проти людяності (адже можна стверджувати про наявність такого контекстуального елемента як систематичність діянь).

Для злочинів же проти людяності, наголошує Ю. В. Орлов, притаманні такі контекстуальні елементи: а) контекст широкомасштабного або систематичного нападу на цивільне населення; б) наявність відповідної політики держави чи організації, в межах якої реалізується відповідна систематичність. Систематичність нападів на цивільне населення властива тільки для злочинів проти людяності. В ситуації ж збройного конфлікту в Україні маємо місце численні докази саме систематичності умисних вбивств, катувань, незаконних позбавлення волі, переміщень цивільного населення в низці населених пунктів, що потрапляли та потрапляють під окупацію².

Водночас злочини проти людяності для вітчизняного законодавства поки що лишається невизначеною категорією. Однак це не означає, що Україна не має на них реагувати. По-перше, проєкт нового КК вже вміщує відповідні статті (і це дає надію на належну синхронізацію кримінального законодавства України та міжнародного кримінального права у найближчому майбутньому). По-друге, наявна правова база, хоча й не в повній мірі адекватно, проте надає можливість надавати правову оцінку відповідним діянням як воєнним злочинам (ст. 438 КК України), а в низці випадків і як геноциду³.

Отже, до складу кримінологічного феномену торгівлі людьми, не зважаючи на особливу кримінально-правову оцінку відповідних проявів, мусимо включити й факти незаконного вивозу громадян України з тимчасово окупованих територій на територію росії та використання як

¹ Макарова О. П. Теоретичні проблеми оперативно-пошукової психології // Актуальні питання та перспективи використання оперативно-розшукових засобів у розкритті злочинів в умовах воєнного стану : матеріали міжвідом. наук.-практ. конф. МВС України, Нац. поліція України, Нац. акад. внутр. справ. Київ, 2023. С. 103.

² Орлов Ю. В. Злочинність і протидія їй в умовах війни: кримінально-правовий та кримінологічний виміри : монографія / Кримінол. асоц. України. Харків : Право, 2023. С. 92.

³ Бондаренко В. І. Незаконні переміщення осіб як прояв торгівлі людьми в контексті російсько-української війни // Злочинність і протидія їй в умовах війни та у повоєнній перспективі: міждисциплінарна панорама : зб. тез доп. Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Вінниця, 19 квіт. 2024 р.) / МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. справ ; Кримінол. асоц. України. Вінниця : ХНУВС, 2024. С. 234.

самого факту вивозу, так і подальшого розміщення й утримання таких людей і центрах соціальної допомоги з політичною, пропагандистською метою, а також зміни соціально-демографічної структури окупованих територій України. Тобто, з точки зору кримінально-правової оцінки – це типове порушення законів і звичаїв війни, а саме: інше порушення законів і звичаїв війни (ч. 1 ст. 438 КК України) за ознакою переміщення окупаючою державою частини її власного цивільного населення на окуповану нею територію або депортація чи переміщення всього або частини населення окупованої території у межах цієї території чи за її межі на порушення статті 49 Четвертої конвенції (абз. «а» п. 4 ст. 85 Додаткового протоколу (I) до Женевських конвенцій 1949 р.¹). З функціональної ж, кримінологічної, що виходить з оцінки уречевлення людини, використання її переміщень, передачі іншим суб'єктам з визначеною метою, далекого від гуманітарних прагнень та устремлень, – такі дії, на наше переконання, можуть бути описані як торгівля людьми у широкому, кримінологічному, значенні².

В цьому контексті не зайвим буде звернути увагу на те, що 27.04.2023 р. Парламентська асамблея Ради Європи одногласно ухвалила Резолюцію 2495 (2023) «Депортації та насильницькі переміщення українських дітей та інших цивільних осіб до російської федерації або на тимчасово окуповані території України: створення умов для їхнього безпечного повернення, припинення цих злочинів та покарання винних». У резолюції наголошено, що насильницьке переміщення дітей з однієї групи в іншу з наміром знищити повністю або частково національну, етнічну, расову або релігійну групу вважається злочином геноциду відповідно до пункту (е) статті 2 Конвенції про геноцид 1948 року, що збігається з задокументованими доказами депортації та насильницького переміщення українських дітей в російську федерацію або на території, що тимчасово перебувають під російською окупацією³.

У рекомендації Асамблея підкреслює що репатріація дітей, їхня реабілітація та створення умов для воз'єднання сімей задля збереження ідентичності дітей України має стати пріоритетом для держав-членів Ради Європи. Асамблея вітає ініціативи Комітету міністрів щодо встановлення відповідальності за агресію російської федерації проти України,

¹ Додатковий протокол до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 8 червня 1977 року : Міжнародний документ ООН. Конвенція від 08.06.1977. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_199#Text (дата звернення: 10.02.2024).

² Бондаренко В. І. Торгівля людьми в умовах війни в Україні як об'єкт кримінологічного аналізу // Законодавчі аспекти протидії особливо небезпечним злочинам в Україні : Матер. міжнар. наук.-практ. круглого столу (14-15 березня 2024 року, м. Київ). Київ : Алерта, 2024. С. 110.

³ Deportations and forcible transfers of Ukrainian children and other civilians to the Russian Federation or to temporarily occupied Ukrainian territories: create conditions for their safe return, stop these crimes and punish the perpetrators. Resolution 2495 (2023) / *Assembly debate* on 27 April 2023 (13th sitting) (see [Doc. 15748](#), report of the Committee on Migration, Refugees and Displaced Persons, rapporteur: Mr Paolo Pisco; and oral opinion of the Committee on Social Affairs, Health and Sustainable Development, rapporteur: Ms Carmen Leyte). *Text adopted by the Assembly* on 27 April 2023 (13th sitting). URL: <https://pace.coe.int/en/files/31776/html> (дата звернення: 15.02.2024).

притягнення до відповідальності всіх винних у депортаціях та примусових переміщеннях, а також забезпечення правосуддя для жертв, зокрема через створення реєстру для фіксації та документування заяв і доказів про шкоду, втрати або поранення в результаті російської агресії проти України. Крім того, Асамблея підтримує рекомендації Комісара Ради Європи з прав людини щодо невідкладного пошуку та впровадження конкретних рішень і механізмів, які б дозволили всім дітям, переміщеним з України до росії та на тимчасово окуповані росією території, возз'єднатися зі своїми сім'ями, зокрема шляхом ідентифікації та реєстрації несупроводжуваних і розлучених з батьками українських дітей та сприяння процедурам розшуку та возз'єднання сімей¹.

Сфокусувавши увагу на аналізі випадків незаконного, в тому числі й насильницького переміщення цивільних осіб на тимчасово окупованих територіях (а так само з тимчасово окупованих територій), можна виявити декілька кримінологічно значущих обставин, а саме:

1) незаконне вивезення дітей має виключно або переважно політичну мету, пов'язану з атакою на українську національну та культурну ідентичність, переривання механізмів передачі її складових майбутнім поколінням. Сам тому слід визнати правильним рішення Міжнародного кримінального суду щодо видачі ордеру на арешт президента російської федерації як воєнного злочинця на тій підставі, що він підозрюється у вчиненні депортації (відповідно до статей 8(2)(a)(vii) та 8(2)(b)(viii) Римського статуту)²;

2) незаконне вивезення людей, використовуючи обман та маніпуляцію щодо наявних для них небезпек з боку української влади, з метою зміни демографічного складу територій;

3) незаконне позбавлення волі та вивезення цивільних осіб з подальшим їх використанням як «обмінного фонду» для звільнення з полону в Україні військовослужбовців російської федерації;

4) укладання оплатних угод (купівлі-продажу) щодо українських військовополонених для подальшого їх цільового використання для обміну на конкретних військовополонених з числа військовослужбовців російської федерації. Так, наприклад, за даними різних джерел траплялися випадки, коли українських військовополонених викупували у російській армії та

¹ Deportations and forcible transfers of Ukrainian children and other civilians to the Russian Federation or to temporarily occupied Ukrainian territories: create conditions for their safe return, stop these crimes and punish the perpetrators. Resolution 2495 (2023) / *Assembly debate* on 27 April 2023 (13th sitting) (see [Doc. 15748](#), report of the Committee on Migration, Refugees and Displaced Persons, rapporteur: Mr Paolo Pisco; and oral opinion of the Committee on Social Affairs, Health and Sustainable Development, rapporteur: Ms Carmen Leyte). *Text adopted by the Assembly* on 27 April 2023 (13th sitting). URL: <https://pace.coe.int/en/files/31776/html> (дата звернення: 15.02.2024); Україна і Парламентська асамблея Ради Європи / Постійне представництво України при Раді Європи. URL: <https://coe.mfa.gov.ua/spivrobotnictvo/ukrayina-v-paruqe> (дата звернення: 20.01.2024);

² Situation in Ukraine: ICC judges issue arrest warrants against Vladimir Vladimirovich Putin and Maria Alekseyevna Lvova-Belova / International Criminal Court. Press Release: 17 March 2023. URL: <https://www.icc-cpi.int/news/situation-ukraine-icc-judges-issue-arrest-warrants-against-vladimir-vladimirovich-putin-and> (дата звернення: 15.02.2024).

вивозили до столиці чеченської республіки Грозний та обмінювали на своїх¹;

5) укладання оплатних угод (купівлі-продажу) щодо українських військовополонених для подальшого їх повернення в рабство².

Як можна помітити у всіх (за виключенням четвертого і п'ятого пункту) описаних випадках йдеться про уречевлення людей, про ставлення до них як до засобу досягнення віддалених цілей. Певна річ, у розумінні ст. 149 КК України, подібні діяння не вміщуються у юридичний склад торгівлі людьми. Проте зміна оптики наукового аналізу, застосування розширеного, інтегративного бачення проблематики на основі використання методології структурного функціоналізму та інституціоналізму у кримінологічній їх специфікації дозволяє стверджувати про наявність умовно однорідних кримінальних практик, що об'єднується феноменом торгівлі людьми його широкому соціально-правовому розумінні. Останнє пов'язується з кримінальною експлуатацією людей задля досягнення політичних, військових чи інших, не поєднаних із повагою до гідності людини, цілей. Йдеться про інструментальну дегуманізацію людей, а, відтак, й про торгівлю ними. Використання такого широкого підходу до дослідження торгівлі людьми в контексті збройного конфлікту здатне в перспективі створити необхідну доктринальну та юридичну платформи для успішного запобігання та протидії цим проявам;

б) конвенційно-індиферентна (щодо міжнародного гуманітарного права) торгівля людьми – оплата передача осіб, які утримуються як військовополонені, або незаконно позбавлених волі цивільних осіб (*злочин міжнародного характеру*, передбачений ст. 149 КК України). На жаль, такі випадки не є поодинокими. Кримінальний бізнес на торгівлі військовополоненими й незаконно утримуваними цивільними особами не є, при тому, ганебним явищем, притаманним виключно ситуації російсько-української війни. Воно спостерігалось й спостерігається повсюдно, де спалахують збройні конфлікти. Тим не менш, враховуючи масштаби міжнародного збройного конфлікту саме на території України, може стверджувати про безпрецедентний за своїм обсягом та ступенем латентності характер цієї проблеми. Її вирішення – справа вкрай делікатна та залежить від ефективності діяльності легальних, відкритих каналів обміну військовополоненими, повернення цивільних осіб. Чимала роль у цій справі відводиться Міжнародному комітету Червоного хреста, очікування від діяльності якого, на жаль, нерідко виявляються завищеними.

Висновки. Підсумовуючи викладене, зауважимо, що в результаті проведеного дослідження встановлено узалежнення інтенсивності

¹ Росія продає українських полонених на чорному ринку — The Times. Суспільне. Новини. 2023. 5 березня. URL: <https://suspilne.media/698454-rosia-prodae-ukrainskih-polonениh-na-cornomu-rinku-the-times/> (дата звернення: 09.03.2024).

² Бондаренко В. І. Незаконні переміщення осіб як прояв торгівлі людьми в контексті російсько-української війни // Злочинність і протидія їй в умовах війни та у повоєнній перспективі: міждисциплінарна панорама : зб. тез доп. Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Вінниця, 19 квіт. 2024 р.) / МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. справ ; Кримінол. асоц. України. Вінниця : ХНУВС, 2024. С. 234–236.

відтворення цих кримінальних практик від фактору міграції та посилення вразливості осіб, які переміщуються всередині країни та закордон. Виділено та надано характеристику двом групам торгівлі людьми в умовах війни: ординарному та воєнно-контекстуальному.

У зв'язку з цим на сьогоднішній день гострим є завдання у науковій розробці проблем системної протидії Національною поліцією торгівлі людьми як комплексного кримінального феномену, що охоплює як ординарні злочини, так і ті злочини, які вчиняються в контексті збройного конфлікту в пов'язані з торгівлею людьми. Актуальність цієї задачі серед іншого обумовлюється й відповідальністю України по своїм євроінтеграційним зобов'язанням. Відповідно до статті 83(1) Договору про функціонування ЄС, Парламент та Рада ЄС можуть встановлювати мінімальні правила щодо визначення кримінальних правопорушень та санкцій у сферах особливо тяжких злочинів, що мають транскордонний вимір, Єврокомісія уперше розширяє перелік «європейських» злочинів¹. Наразі сферами злочинності, переліченими у цій є в тому числі й торгівля людьми та сексуальна експлуатація жінок і дітей. Тож Національна поліція України має синхронізувати свої зусилля з поліцейськими відомствами країн-членів ЄС задля підвищення ефективності протидії транскордонним злочинам².

Крім того, нагальною лишається потреба в удосконаленні чинного законодавства про кримінальну відповідальність і практику його застосування щодо правильної кваліфікації і розслідування відповідних діянь як злочинів проти людяності (*de lege ferenda*) та геноциду. Актуальною є й проблема виявлення та розслідування фактів торгівлі людьми та тимчасово окупованих територіях України, а також військовополоненими. Ці питання складатимуть пріоритетний напрям подальших досліджень.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Березняк В. С. Функції та принципи інституту екстрадиції: поняття і ознаки. *Науковий вісник Академії муніципального управління. Серія «Право»*. 2014. Вип. 2. С. 320–325.
2. Бондаренко В. І. Незаконні переміщення осіб як прояв торгівлі людьми в контексті російсько-української війни // Злочинність і протидія їй в умовах війни та у повоєнній перспективі: міждисциплінарна панорама : зб. тез доп. Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Вінниця, 19 квіт. 2024 р.) / МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. справ ; Кримінол. асоц. України. Вінниця : ХНУВС, 2024. С. 234–237.

¹ Консолідовані версії Договору про Європейський Союз та Договору про функціонування Європейського Союзу : Договір, Міжнародний документ від 07.02.1992 р. та 25.03.1957 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/994_b06 (дата звернення: 05.02.2024).

² Бондаренко В. І. Торгівля людьми в умовах війни в Україні як об'єкт кримінологічного аналізу // Законодавчі аспекти протидії особливо небезпечним злочинам в Україні : Матер. міжнар. наук.-практ. круглого столу (14-15 березня 2024 року, м. Київ). Київ : Алерта, 2024. С. 111.

3. Бондаренко В. І. Торгівля людьми в умовах війни в Україні як об'єкт кримінологічного аналізу // Законодавчі аспекти протидії особливо небезпечним злочинам в Україні : Матер. міжнар. наук.-практ. круглого столу (14-15 березня 2024 року, м. Київ). Київ : Алерта, 2024. С. 107–111.

4. Додатковий протокол до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 8 червня 1977 року : Міжнародний документ ООН. Конвенція від 08.06.1977. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_199#Text (дата звернення: 10.02.2024).

5. Консолідовані версії Договору про Європейський Союз та Договору про функціонування Європейського Союзу : Договір, Міжнародний документ від 07.02.1992 р. та 25.03.1957 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/994_b06 (дата звернення: 05.02.2024).

6. Конституція України : Закон України від 28.06.1996 р. № 254к/96-ВР. URL : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр> (дата звернення: 15.03.2024)

7. Макарова О. П. Теоретичні проблеми оперативно-пошукової психології // Актуальні питання та перспективи використання оперативно-розшукових засобів у розкритті злочинів в умовах воєнного стану : матеріали міжвідом. наук.-практ. конф. МВС України, Нац. поліція України, Нац. акад. внутр. справ. Київ, 2023. С. 102–104.

8. Менцелопулу М. Віна Росії проти України : ризик торгівлі людьми / Дослідницька служба Європарламенту. URL: [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/ATAG/2022/729410/EPRS_ATA\(2022\)729410_XL.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/ATAG/2022/729410/EPRS_ATA(2022)729410_XL.pdf) (дата звернення: 05.02.2024)..

9. Орлов Ю. В. Злочинність і протидія їй в умовах війни: кримінально-правовий та кримінологічний виміри : монографія / Кримінол. асоц. України. Харків : Право, 2023. 252 с.

10. Прібіткова Н. О. Протидія торгівлі людьми в умовах воєнного стану у розрізі міжнародної співпраці // Modern Problems of Science, Education and Society : Proceedings of IV International Scientific and Practical Conference (Kyiv, Ukraine; 19-21 June 2023). Kyiv, 2023. С. 1217–1222. URL: <https://sci-conf.com.ua/wp-content/uploads/2023/06/MODERN-PROBLEMS-OF-SCIENCE-EDUCATION-AND-SOCIETY-19-21.06.23.pdf>.

11. Про протидію торгівлі людьми: Закон України від 20.09.2011 р. № 3739-VI. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3739-17#Text> (дата звернення: 17.03.2024).

12. Росія продає українських полонених на чорному ринку — The Times. Суспільне. Новини. 2023. 5 березня. URL: <https://suspilne.media/698454-rosia-prodae-ukrainskih-polonениh-na-cornomu-rinku-the-times/> (дата звернення: 09.03.2024).

13. Україна і Парламентська асамблея Ради Європи / Постійне представництво України при Раді Європи. URL:

<https://coe.mfa.gov.ua/spivrobotnictvo/ukrayina-v-parye> (дата звернення: 20.01.2024).

14. Deportations and forcible transfers of Ukrainian children and other civilians to the Russian Federation or to temporarily occupied Ukrainian territories: create conditions for their safe return, stop these crimes and punish the perpetrators. Resolution 2495 (2023) / *Assembly debate* on 27 April 2023 (13th sitting) (see [Doc. 15748](#), report of the Committee on Migration, Refugees and Displaced Persons, rapporteur: Mr Paolo Pisco; and oral opinion of the Committee on Social Affairs, Health and Sustainable Development, rapporteur: Ms Carmen Leyte). *Text adopted by the Assembly* on 27 April 2023 (13th sitting). URL: <https://pace.coe.int/en/files/31776/html> (дата звернення: 15.02.2024).

15. Situation in Ukraine: ICC judges issue arrest warrants against Vladimir Vladimirovich Putin and Maria Alekseyevna Lvova-Belova / International Criminal Court. Press Release: 17 March 2023. URL: <https://www.icc-cpi.int/news/situation-ukraine-icc-judges-issue-arrest-warrants-against-vladimir-vladimirovich-putin-and> (дата звернення: 15.02.2024).

Стаття надійшла до редакції 20.04.2024

Victoria Ih. BONDARENKO,

Postgraduate Student

(Kharkiv National University of Internal Affairs, Kharkiv, Ukraine)

TRAFFICKING IN HUMAN BEINGS DURING WAR IN UKRAINE AS A CRIMINOLOGICAL PHENOMENON

The article is devoted to the formation of a criminological understanding of the phenomenon of human trafficking in the conditions of the Russian-Ukrainian war. The dependence of the intensity of reproduction of these criminal practices on the factor of migration and increased vulnerability of persons moving within the country and abroad has been established. Two groups of human trafficking in war conditions are identified and characterized: ordinary and war-contextual. It was emphasized that there is an urgent need to improve the current legislation on criminal liability and the practice of its application regarding the correct qualification and investigation of the relevant acts as crimes against humanity (*de lege ferenda*) and genocide. The problem of identifying and investigating the facts of trafficking in people and the temporarily occupied territories of Ukraine, as well as prisoners of war, is also relevant.

Key words: *human trafficking, war, crime, combating crime, war crime, crime against humanity, genocide, migration.*